

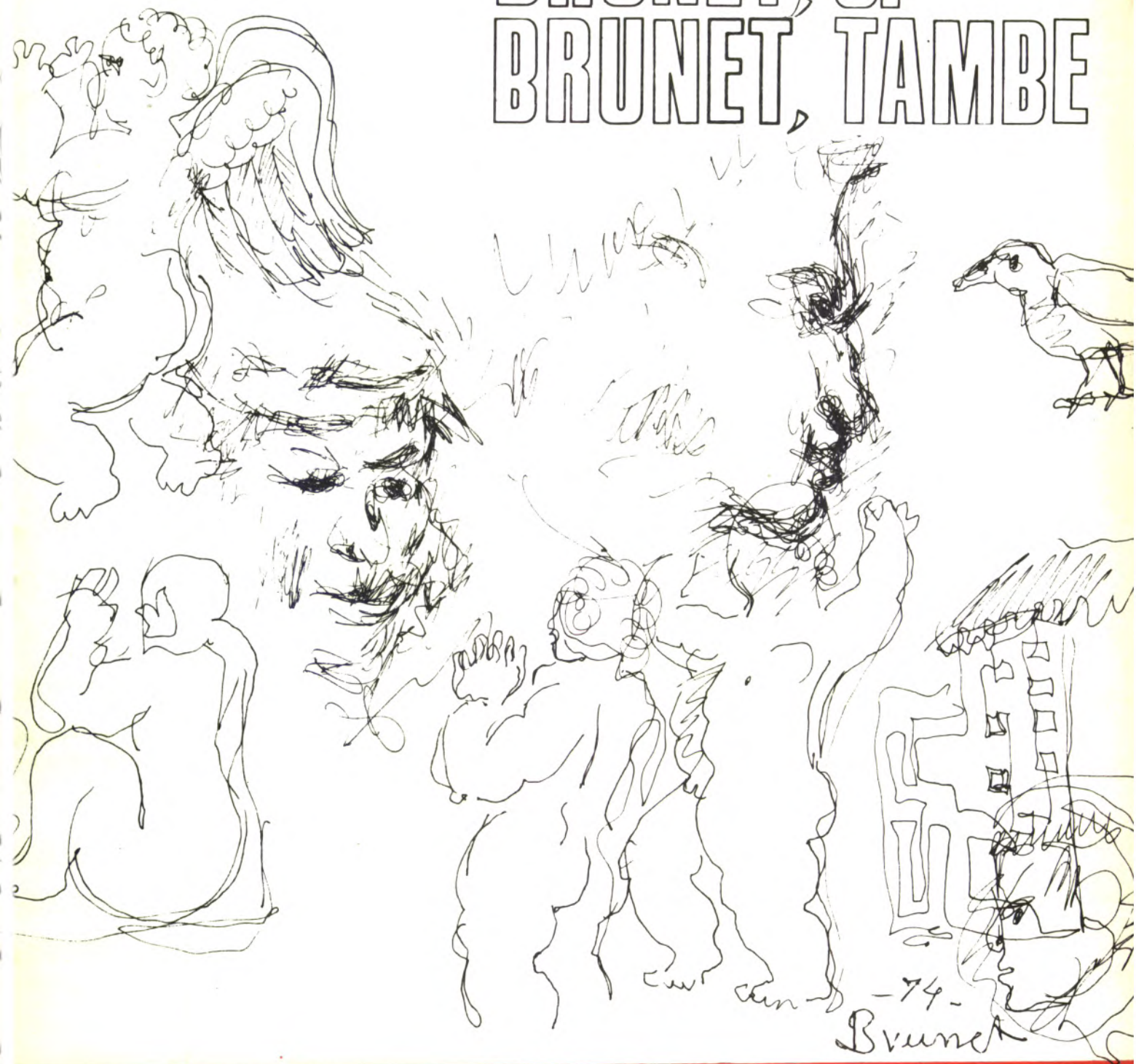
Perlas y Cuevas

REVISTA DE MANACOR

27 JULIO 1974

335

BRUNET, SI BRUNET, TAMBE

LA EXOTICA NATURALIDAD...

visite la única factoría
del mundo de las
auténticas

y la Tienda-Exposición
más completa de
artículos de perlas
de Manacor

LA EXOTICA NATURALIDAD...
de las PERLAS y JOYAS

Venta exclusiva mundial en Agencias Oficiales. Garantizadas internacionalmente

GESTORIA FUSTER PERELLO

COMUNICA A LOS PROPIETARIOS DE LOS VEHICULOS DESDE EL
PM. - 141.173 AL PM. - 143.725, QUE DURANTE EL PROXIMO
MES DE AGOSTO, ESTAN OBLIGADOS A REALIZAR EL CANJE DE
PERMISO DE CIRCULACION Y CAMBIO DE PLACAS DE MATRICULA
DE SU VEHICULO.

SI DESEA TRAMITARLO A TRAVES DE ESTA GESTORIA, LE
ROGAMOS QUE ANTES DEL DIA 25 DE AGOSTO SE SIRVA PASAR
POR NUESTRAS OFICINAS.

Franco, 4 T. 55-04-82

MANACOR

**Mosaicos
Granitos**

**Marmolinas
Terrazos**

AGENCIA DE URALITA E IMPERMEABILIZANTES

KETHUM

DISTRIBUIDOR:

Bartolomé Juan

C. Hernán Cortés, 3 - **MANACOR**

PANTALON

LLULL'S

**Jaime Domenge, 12
MANACOR**

DE NUEVO...

LOS TOROS

CALA MILLOR

UN SERVICIO A SU SERVICIO

VIVERO DE LANGOSTAS

Y

LAS ESPECIALIDADES DE SIEMPRE

PASEO MARITIMO DE CALA MILLOR
A CALA BONA

COMA A GUSTO

HOY RECOMENDAMOS:

CERVECERIA RESTAURANTE GRILL
ESPI
ESPECIALIDADES
ESPECIALITÄTEN
Cala Millor - Mallorca

Fondue Bourguignonne	ESPECIALIDADES	Parrilladas
Paella	Langosta	Gordon Bleu
Lechona asada		Chateaubriand
Cordero asado		Sopa de pescado

Escalope a la crem   Cazuela de mariscos

CLUB - RESTAURANTE
LA CARRETA
EN
CALAS DE MALLORCA
TELEFONO 57. 31. 48

LES OFRECE ESPECIALIDADES DEL PAIS, GUIADAS AL ESTILO CASERO. COCINA INTERNACIONAL. "LA CARRETA" PONE A SU DISPOSICION SUS ACOGEDORAS SALAS PARA FIESTAS FAMILIARES, BODAS, BAUTIZOS, COMUNIONES, ANIVERSARIOS, ETC.

Para comer bien

santa del maría del puerto

restaurante

SANTA MARIA DEL PUERTO
Cra. Cuevas DRACH - PORTO CRISTO
MALLORCA (España)

**FIESTAS
SOCIALES**

**BODAS
COMUNIONES**

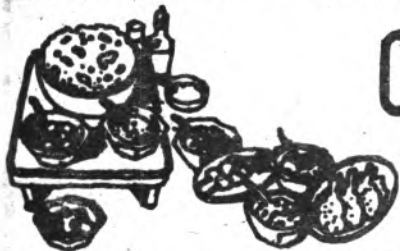

COMPLEJO COMERCIAL

Tienda de artículos de piel, sucursal de RUBINCA (bolsos y prendas confeccionadas, guantes, etc.)

Bodega surtida con toda clase de bebidas. Pueden degustar los famosos licores de nuestra Casa Central, DESTILERIAS CAÑELLAS.

porto cristo

COMA A GUSTO

HOY RECOMENDAMOS:

hostal/restaurante

balcón

punta den pelat
teléfono nº570195
Porto Cristo,
Mallorca.

En las inmediaciones de las Cuevas del Drach.
De ambiente familiar.
Amplias habitaciones con cuarto de baño privado, agua fría y caliente,
amplias terrazas.
Magnífico comedor y cocina selecta.
Bar acogedor con precios populares.
Confortable salón social.

In the vicinity of the Drach Caves.
Family atmosphere.
Large rooms with private bathroom, hot and cold water, spacious
terraces.
Magnificent dining room and select cuisine.
Cosy bar with reasonable prices; comfortable lounge.

Gleich in der Nähe der Grotten von «Drach».
Hausliche Stimmung.
Geräumige Zimmer mit Privatbad, warmes und kaltes Wasser, grosse
Terrasse.
Sehr schönes Speisezimmer, ausgelesene Küche.
Gemütliche Bar, niedrige Preise.
Komfortabeler Salon.

Si el café es Samba...

RESTAURANTE

Bar Petit

PLATOS TÍPICOS

ESPECIALIDADES

CALA MILLOR

COMUNIONES
BODAS
FIESTAS SOCIALES

en

BAR-RESTAURANTE CLUB NAUTICO

Teléfono 57 0123 PORTO CRISTO

ABIERTO TODO EL AÑO

RESTAURANTE BAR

LOS DRAGONES

QUINIENAS PLAZAS CUBIERTAS Y OTRAS
TANIAS EN AMPLIAS TERRAZAS JUNTO
CUEVAS DEL DRAC
CON APARCAMIENTOS ILIMITADOS
Y PANORAMICA UNICA DE

PORTO CRISTO

TELE. 57 00 94

Le esperamos, seremos AMIGOS

PANTALON

LLULL'S

Jaime Domenge, 12
MANACOR

* Si el café es Samba... *
* ¡Qué importa la Cafetera! *

BOBINADO Y REPARACION
DE MOTORES
INSTALACIONES Y MONTAJES
PROYECTOS Y PRESUPUESTOS
OFICINA TECNICA

INEMA

Instalaciones Eléctricas Manacor

Juan Ramón Jiménez. 7

MANACOR

Muebles
BAUZA®

C/ Gral. Franco, 22

GRAN EXPOSICION DE MUEBLES
EN TODOS LOS ESTILOS
APARCAMIENTO PROPIO

EXPOSICIÓN

C/. Gral. Franco, 22
C/. 18 de Julio, 13

FABRICA: C/. Bajo Riera, 10 y 12

TELEFONOS
55 05 85
55 05 23
55 03 50

MANACOR

night club

la cueva

Hotel Playa Moreya

Cala Moreya :: Mallorca ::

TAMBIEN EN ESTE NUMERO

TAULES DE MARBRE,
DE JOANA SERRA DE
GAYETA, UNICA
OBRA PREMIADA

"DESTACABLE" NIT
LA DELS PREMIS
CIUTAT DE MANACOR

PARAULES DE JOSEP
MARIA FUSTER

MICROFON OBERT
PER EN TONI SERRA

J. PERELLO GINARD,
AUTOR 'DESTACABLE'
Per Jaume Fuster

"BITXETS". - Escriu:
Maria-Antònia Oliver

PRENINT CAFE AMB
ANTONI PARERA. -
Secció d'Antoni Mus.

EL MAR, ESE
CONTAMINADO. - Por
F. Riera

EL ACUARIUM YA ES
UNA REALIDAD. -
Por Guillermo Morey

NUESTRO HIT.

NOTAS SOCIALES

EL CINE DE HOY. -
Una sección de Antonio
Riera Fullana.

COSES DE MADO XIU
AMB "CANÇO DE SES
CUNETES" I TOT...

COMPRENSION

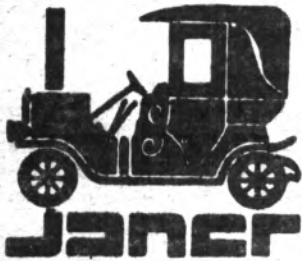
San Jaime, que en otros tiempos mataba moros, viene a ser algo así como el apoteosis de la temporada ciudadana, el escucha, mira y cierra del ejercicio manacorens de todos los años, el punto y aparte, la pausa con despido de coca-cola municipal, el mutis por el foro de Porto Cristo o los laterales -derecha e izquierda, ya se sabe- de Cala Millor a Calas de Mallorca. Luego, poca cosa más. La tregua, en fin.

Hablar de estos últimos días en Manacor resulta complicado. No siempre el escándalo sube a nivel provincial como ha subido este año el de un jurado de algo tan íntimo como se creía por estas ingenuas latitudes que la poesía era. Somos unos atrasados, vaya, los que no le buscamos el alma de "ferro" a doña poética esa. Qué no tenemos perdón de En Guillem d'Efak, digo, y usted ya entiende! Menos mal que un jurado no es "un premio" ni una organización, que todo eso quedó a salvo y en buen lugar pese a los esfuerzos para dar con sus huesos al fondo del pozo del Claustro, que si no llega a estar tan bendito como está... Vaya con la "torcida", vaya ya.

Después, la rutina de la víspera del Patrón, esta vez superada con la proclamación de un Hijo Ilustre fuera de lo común. No hemos de disimular nuestro entusiasmo por la subida a la Galería de Honor del Hermano Santiago de La Salle, figura estelar de nuestra primera mitad de siglo. No todos los años hemos podido decir lo mismo, no. Y de la exposición de Brunet, igual. Miquel Brunet mostró sus últimos cuadros en el saloncito del Ayuntamiento, con muy buena presentación de Miquel Magraner. Uno anda muy creído seguro casi, de que si ha de quedar un solo nombre de cuantos hoy en Manacor practican el duro oficio de las artes -pintores, músicos, escultores, escritores... - será el de Miquel Brunet el que permanezca. Ahí queda eso, con perdón.

Y también para nosotros, vacaciones. Sí, amigos; quince días de pausa, que buena falta nos hace. Manacor ahora se queda vacío porque San Jaime, que en otros tiempos mataba moros, ahora mata tensiones y desvelos, a Dios gracias. Y Manacor cierra una nueva temporada con vacaciones de verdad, no como las de antes, cuando trabajo había -y dinero para pagarlo- para todo y para todos.

Hasta pronto, amigos. Y... ¿cómo está el agua, hoy?

AUTOVENTA MANACOR

ADA. JUNIPERO SERRA, 40

OFERTAS

SEAT 600 D	- Varios a elegir
SEAT 600 E	- novísimo
SEAT 850	- en buen estado
SEAT 1430	- impecable
SIMCA 1000	- barato
RENAULT 4L	- tres marchas
CITROEN DYNAM	- como nuevo
M. G. 1100	- perfecto
MINI 1000 E	- extraordinario
MERCEDES 250 SE	- fabuloso

FINANCIAMOS TAMBIEN EL
SEGURO DE SU AUTOMOVIL

¡¡ VISITENOS !!

.....
CONCESIONARIO DE MASERATI

.....
LOS MEJORES COCHES

PANTALON

LLULL'S

Jaime Domenge, 12
MANACOR

¡Si el café es Samba,
qué importa la cafetera!

Hipódromo de Manacor

Grandes Carreras de Caballos

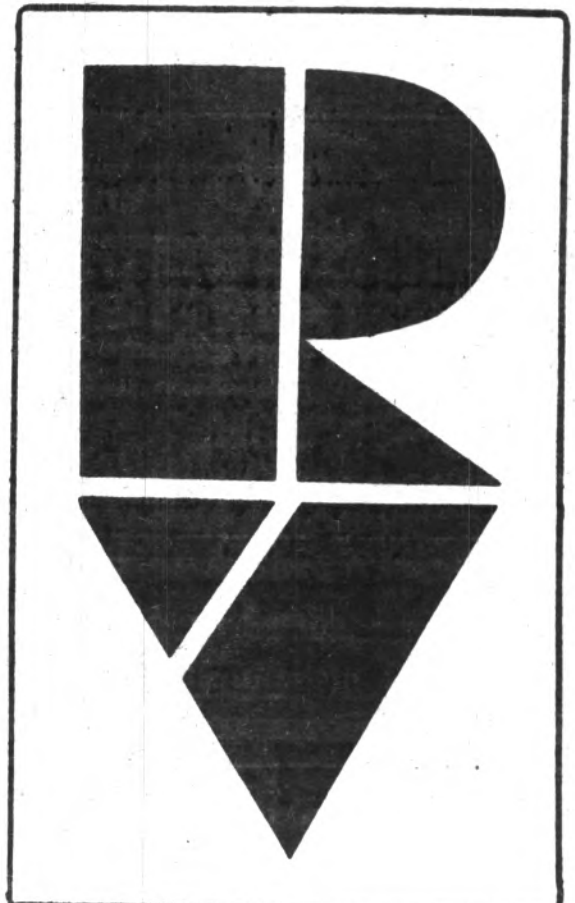
CONSTRUCCIONES

RAMIS VAQUER

LE INFORMAREMOS
ACERCA TODO TIPO
DE CONSTRUCCION
SIN COMPROMISO

➔ CALLE POZO, 20 * TELEFONO 66
SAN LORENZO

➔ P. BARTOLOME POU, 35 - 7º - Dcha.
PALMA DE MALLORCA

REDACCION
Y ADMINISTRACION
PRINCIPE, 11 TEL. 55 04 10
MANACOR

Dep. Legal P. M. 876 - 1960

Impreso por Imprenta Fullana · Atajo, 4 · Palma
y en multicopista offset por la propia Revista

Perlas y Cuevas

AÑO XIV - Nº 335

FUNDADA EN 1960

PRECIO: 16 PTAS.

SUSCRIPCION MENSUAL
DOS NUMEROS: 30 PTAS.

REVISTA DE MANACOR
Direccion: Rafael Ferrer Massanet

APARECE EN SABADOS ALTERNOS

NUESTRA NOCHE DE PREMIOS

〈TAULES DE MARBRE〉 DE JOANA SERRA DE GAYETA UNICA OBRA PREMIADA

Manacor, a 20 de julio del 74. Decena fiesta de los premios "Ciudad de Manacor", que se quedaron en singular -y muy singular- como puede verse a lo largo de este número. Los premios fueron uno, ya se sabe: misterios de las matemáticas y el jurado, con perdón sea dicho. Ahora, dese ahí fe de que el único premio concedido fue para Joana Serra de Gayeta, autora de "Taules de Marbre", colección de narraciones que, según un miembro del jurado, "era la mejor, y con mucho, de las nueve obras que estaban en juego".

Joana Serra de Gayeta, presente en la fiesta del sábado último, se nos escapó entre el barullo del venerable Claustro, y tendremos que hablar con ella en mejor ocasión. Prometido. J. S. de G. tiene

ya en su haber, si no andamos mal informados, otro u otros premios. Es jovencísima y estudia Filosofía y Letras. Es natural de Pollença pero reside habitualmente en Palma. Serra de Gayeta tiene una prosa sencilla y sugestiva. Con nitidez, con un toque de sensibilidad, consigue crear un ambiente, un clima de fuerza y suavidad a la vez. No obstante, su obra tiene altibajos, como suele ocurrir en todos los libros de narraciones, pero en conjunto -sigue informándonos un miembro del jurado que le concedió el premio- nos revela a una autora que, por poco que se lo proponga, puede llegar a dar mucho de sí.

Enhorabuena, Joana, y bienvenida a la cofradía de nuestros premios.

"DESTACABLE" NIT LA DE L'ESCANDOL DELS PREMIS CIUTAD DE MANACOR

Aquells que hi varen ser entendran el títol. Per aquells que no pogueren anar -hi, però que s'interessen per les coses d'aquest Manacor dels nostres pecats, farem un poc d'història.

Serien les deu quan començà a omplir-se el

Claustre de gent. Un piano, un redol de cadires i una taula amb set seients. Els qui anaven arribant deient que si guanyarà fulanet, que si serà que si no serà. Algú, que presumia de conèixer algú del jurat, anava de grup en grup, misteriosament,

donant-se fum. Es parlava de l'assaig que havia fet una estona abans en Toni Parera i tothom frissava per sentir-lo. També hi havia que trobava en falta els sopars d'anys anteriors... "I és que un sopar -deia- fa tant premi!".

Vint minuts tard, quan en faltaven deu per les onze, en Toni Mus inicià l'acte amb unes paraules senzilles i sentides. El jurat s'havia instal·lat ja a

PARAULES DE JOSEP M. FUSTER

Al començament del acte, en Josep Maria Fuster, Tinent de Batle i President de la Delegació de Cultura, pronuncià aquestes paraules:

En nom de l'Ajuntament i del Patronat dels Premis, vos don la benvinguda a en aquest Claustre de Sant Domingo, a on, una vegada més, s'han d'escollir les dues millors obres de la desena edició dels "Ciutat de Manacor". Voldríem que dins la senzillesa que nos hem proposat, fos aquesta una vetlada agradable on tots nos trobem amb família, com a nostra mateix.

S'ha discutit molt si els premis literaris en general tenen o no un valor dins la cultura, si aporten qualque cosa o si valdria la pena no fer-ne. Jo vull dir, en favor dels que s'han de concedir avui, que crec sincerament que sí contribueixen de qualque manera a engrossar el bagatge de coneixements que tots volem dur de bon gust damunt les espatles. Vet aquí, sinó, aquest plafo on se van acumulant, d'any en any, dues noves obres, impreses i divulgades, i que han sortides d'aquí. I tal volta el pròxim siguin tres, ja que és el nostre desig acostar-mos una mica a la història del poble, a la nostra economia, al nostre art i a l'evolució social en que vivim.

Però avui, que tenim a Manacor una realitat que ha durat deu anys -cosa no massa fàcil- i que volem que en duri molts més, crec un deure de sinceritat agrair-ho al seu iniciador, el bon amic Llorenç Femenies que, a més d'iniciador ha estat moltes vegades el seu mantenidor, juntament amb la col·laboració d'un Patronat que fa possible que s'il·lusioni no decaigui.

Però acabem ja, perquè les cançons d'Antoni Parera seran més agradables que les meves paraules. Després, el jurat nos dirà les seves impressions, tal com volem, en conversa casolana.

la taula i conferenciava en veu baixa. Sis noms coneguts, tres pel premi de narració (Josep Melià, Maria-Antònia Oliver i Toni Serra) i tres pel premi de poesia (Blai Bonet, Guillem d'Efak i Josep Albertí). Vora ells, el secretari (Bartomeu Tous). En Mus passa el micro a en Josep Maria Fuster que en nom de l'Ajuntament i del Patronat dels premis dóna la benvinguda al públic i desitja una bona vetlada. I després en Toni Parera s'asseu davant el piano i inicia una primera ronda de cançons.

No és la nostra intenció fe crítica musical. Tots sabem com canta En Toni i els que hi eren poden confirmar el seu saber fer i l'èxit que aconseguí.

Pel Claustre, noms coneguts. Alguns -uns quants- premis Ciutat de Manacor d'anys enrera: Llorenç Femenies, Alfons Puerto, Bernat Nadal, Joan Riera, Jaume Santandreu, Guillem Frontera, etc. - i personalitats de Manacor i de tota l'illa que seguien interessats el recital d'en Toni Parera i les deliberacions dels jurats.

Mitja part. Uns cambrers reparteixen quartos, gelat d'ametlles i sospiros. En Toni Mus ens acosta les primeres decisions dels jurats: tres obres seleccionades, de narració (Un dia feiner, Foc colgat i Taules de Marbre); poesia: encara no hi ha novetat. En Mus, en nom del jurat i en el seu propi, es queixa de les informacions periodístiques que asseguraven que, dies abans de la Nit dels Premis, ja se sabia qui guanyaria el de narració. Difícilment podia ser així perquè els membres del Jurats no s'havien pogut veure per impossibilitats geogràfiques (en Melià era a Madrid, en Serra a Ciutat i na Maria-Antònia, a Barcelona) ni tampoc havien sostingut intercanvi d'opinions. També diu en Mus, en nom del Jurat de narració, que la qualitat dels treballs presentats és molt baixa. I com a mostra llegeix un bocí realment increïble d'una narració en castellà. El públic, però, menjant, no reacciona del tot. No hi ha les rialles que esperàvem que el tros de text llegit provocassin.

Novament en Toni Parera s'asseu davant el piano i l'interès de la nit puja a la cota més alta. Els aplaudiments arriben al màxim. El silenci i l'atenció amb que s'escolta el recital ens parlen de la seva qualitat i del seu mèrit. En Toni Parera acaba amb una cançó recent, titulada Les Cunetes, que li val una ovació perllongada que pareix que no s'ha d'acabar mai.

En Toni Mus torna a agafar el micro. Dóna el veredict del Jurat de narració: en la primera votació, Un dia feiner obtingué 0 vots. Taules de Marbre, 3, i Foc colgat, 3 vots més. En la segona votació Taules de Marbre obtingué 3 vots i Foc colgat, 0 vots. S'atorgava, doncs, el premi Ciutat de Manacor de Narració a TAULES DE MARBRE. Oberta la plica, el seu autor resultà ser na Joana

EL CLAUSTRE, ESCENARI PER UN PREMI CONFLICTIU. EL CLAUSTRE, TINGUT COM A LLOC DE LA PAU...

Serra de Gayeta, de Pollença. Grans aplaudiments L'autora es trobava present, però ningú ho sabia. També llegí, en Mus, una nota conjunta dels dos Jurats que coincidí plenament amb una proposta anterior del Patronat dels premis: donada la situació cultural dels països de parla catalana on s'arrela Manacor, el Jurat proposa que a partir del proper any els premis es convoquin únicament en llengua catalana. Divisió d'opinions. Un nucli del públic, indiferent. Una minoria molt minoria, indignada. Un sector important, aplaudeix a rompe mans.

Hem alleugerit aposta la introducció perquè ens quedàs espai i llegiguera per parlar del que va passar després. El Jurat del premi de poesia donava a llegir al amic Mus una nota on després de parlar dels camins que seguia la poesia actualment i donada la qualitat de les obres presentades, l'única obra DESTACABLE era Atzar. Silenci entre el públic. Sorpresa. Què volia dir aquell veredicté ?

Comença el col·loqui. En Mus apropa el micro al Jurat de poesia perquè aclaresqui la seva posició. Parla en primer lloc en Josep Albertí: insisteix en la baixa qualitat de les obres presentades i en que l'única obra DESTACABLE, però no premiable és Atzar. Parla en segon lloc en Guillem D'Efak. Ens diu que ell no és el Bon Jesús i que no te cap norma per medir el valor de les obres. Que Atzar no mereix el premi però que és l'única obra

DESTACABLE, que si l'autor treballa un any més en el llibre, arribarà a fer una gran obra, que si no han atorgat el premi és perquè no volien desmereixen les obres guanyadores de d'altres anys. Finalment en Blai Bonet ens diu que aquesta és una nit històrica pels premis Ciutat de Manacor, que el jurat ni deixa desert el premi ni l'atorga. Que l'únic que fa és dir que hi ha una obra DESTACABLE. Que és una gran obra, que té ferro de poeta, però que li manca un any de treball.

El públic s'enfurisma. Protesta a dreta i a esquerra. En Toni Mus passa el micro a Maria Antònia Oliver perquè el jurat de narració ens expliqui els motius del seu veredicté. Però na Maria-Antònia diu que ara és el públic que ha d'opinar i cedeix la paraula a la gent.

En Toni Mus acosta el micro a en Bernat Nadal, guanyador d'un premi Ciutat de Manacor de poesia. En Bernat pregunta al Jurat si no hauria estat millor atorgar el premi a Atzar i que la feina que, segons els Jurats faltava a fer en el llibre, l'autor la fes entre els mesos que van de l'atorgament del premi a la publicació. Respon en Blai Bonet. I diu que la seva posició és de repte a l'autor d'Atzar. Que li agradaria molt conèixer-lo, que és un poeta que te ferro, que el llibre esta molt bé, que a qualsevol ciutat gran un llibre com aquell podria haver guanyat un premi de cent mil pessetes...

Finalment es decideix obrir la plica...

En Toni Serra, indignat pel procediment dels seus companys del jurat de poesia, abandona la taula. El públic protesta violentament. En Guillem d'Efak intenta justificar la seva posició.

La plica ha estat oberta. L'autor del llibre Atzar resulta ser en Joan Perelló Ginard, que es troba en el Claustre. El públic l'aplaudeix amb escalfor. En Toni Mus li apropa el micro. En Perelló diu acceptar el veredicté del premi. Però el públic protesta contra la irregularitat d'obrir una plica d'una obra que no ha guanyat. Parla en Josep Melià. Diu que l'actuació del jurat de poesia no és correcta. Que només podien donar el premi o declarar-lo desert, segons les bases. I juntament amb na Maria-Antònia Oliver, es retira de la taula. Parlen encara Miquel Angel Riera, Guillem Nadal, Guillem Frontera... El clima puja i puja. Mai no havíem viscut una concessió de premis literaris tan violenta.

Finalment en Toni Mus talla la discussió sobre el premi de poesia i recorda que el de narració sí s'ha atorgat. Parlen na Maria-Antònia Oliver i en Josep Melià. Ens expliquen que és Taules de Marbre i insisteixen sobre la nota que havien donat a coneixe abans de l'escàndol: la necessitat que en futures convocatòries el premi sigui només per a obres en llengua catalana.

Fins aquí els fets. Eren les tres del matí quan

encara pels carrers de Manacor grups indignats discutien sobre com havia anat la X convocatòria dels premis literaris Ciutat de Manacor.

Ens feim ressò de la nota que conjuntament els jurat i el Patronat varen fer pública i ens alegrem del bon to d'organització de la vetlada, doncs el que s'esdevingué no podia preveure-ho ni el més llest. Ja ho val amb els poetes!

La nostra opinió no difereix en absolut de les manifestacions del públic reunit en el Claustre:

felicitem al jurat de narració per la seva actuació REGULAR i discrepam del jurat de poesia per la seva IRREGULARITAT. Un premi té unes bases que accepten, no solament els concursants, sinó també els membres del jurat. I, o s'accepten les bases, o no s'accepta participar en el premi. Com a membre del jurat o com anònim concursant.

Rebutjam, doncs, fermament, l'actuació dels tres membres del jurat de poesia i impugnam, des d'aquestes pàgines, el seu no veredict.

micròfon obert per a en toni serra

La "destacable" nit dels premis literaris Ciutat de Manacor d'enguany ha portat, porta i portarà coa. Els membres del jurat de narració, que com sabem s'atorgà a Taules de Marbre de na Joana Serra de Gayeta, mostraren públicament la seva disconformitat amb l'actuació dels membres del jurat de poesia. En Josep Melià i na Maria-Antònia Oliver ho feren de paraula i en Toni Serra ho féu amb un gest: abandonà la taula on seien els membres dels dos jurats. Ell, doncs, no tingué ocasió d'expressar, millor dit matisar, la seva opinió damunt l'actuació de dit jurat de poesia. Per això hem anat a veure'l i a li hem fet una breu entrevista.

- Toni, en Mus explicà al públic que la teva actitud era de rebuig cap a l'actuació del jurat de poesia. Ara, però, voldríem que tinguessis aquell micròfon de l'altra nit. ¿Per què t'aixecares i te n'anares?

- En realitat jo pensava fer una carta oberta, dirigida al poble de Manacor, no per justificar exactament la meua posició d'aquell moment, però sí per explicar-la. Ja que ara hi ha aqueixa possibilitat, ho farem a través vostre. En principi em vaig aixecar per un respecte a tota la gent que hi havia present a l'acte de concessió, perquè considerava que les posicions del jurat de poesia no estaven d'acord amb lo que tot el poble manacorí es mereixia. No jutj, ni em pos a favor o en contra de les decisions del jurat de poesia: no conec les obres no les he llegides, ademés no som qui per jutjar una obra poètica. Ara bé; la posició que van

mantenir des d'un principi els membres del jurat de poesia era totalment contrària a la posició que jo pens que és una posició intel·lectual i per lo tant la meua sortida va ser una defensa, en el mateix temps, de la cultura catalana a Mallorca. Veient tot això i per respecte, repetesc, en el poble i degut a que no hi havia una possibilitat immediata d'explicar-ho públicament a través del micro que s'estava oferint, vaig decidir que la posició més digne en aquell moment era la d'aixecar-se i anar-se'n.

- Després de l'acte ens va arribar a les orelles que l'actuació dels membres o d'algun membre del jurat de poesia era per posar en entredit la validesa dels premis literaris en general. ¿Què en penses tu, Toni, dels premis literaris en general i dels Ciutat de Manacor en concret?

- Els premis literaris en general són una evident demostració de que una cultura està en situació anormal. Jo consider que una cultura normalitzada no necessita de premis literaris per poder tirar envant. Ara, com que precisament estam dins aqueixa situació anormal i donat que en uns moments determinats es creen uns premis i donen la possibilitat de formar part d'un jurat, almenys, si tens una consciència de professionalitat -i és aquí on jo crec que es mostra la professionalitat de l'escriptor- has d'acceptar i aprofitar-los i atorgar el premi amb el màxim de justícia, tot i la possibilitat d'equivocar-te. Així doncs, si bé els premis són una demostració de situació anormal, s'han d'aprofitar i donar per tal de lograr que

desaparesqui aqueixa anormalitat. La cultura catalana a Mallorca ja té prou problemes perquè damunt, l'actitud d'uns intel·lectuals en creï de nous. I aquesta va ser l'actuació dels membres del jurat de poesia l'altra nit. Si tothom actués així la cultura catalana a Mallorca acabaria morint-se.

- Al marge, ara, de l'actuació d'aquest jurat, ¿com vas veure l'organització i l'intent d'aproximació popular dels Ciutat de Manacor?

- Respecte a com ha funcionat l'organització del Ciutat de Manacor, no hi tenc res que dir. Se'm varen fer unes propostes, se'm varen mostrar les bases segons les quals s'havien de dar uns premis, se'm va explicar el sistema d'organització i jo en aquell moment era lliure d'acceptar o no. A mi me va parèixer correcte i vaig acceptar ser membre del jurat de narració. En els dos anys que he estat jurat i, especialment, enguany, els premis han tengut una major dinàmica col·lectiva i popular. Es a dir; hi ha hagut la participació més amplia de tot un poble. I per a mi això és important, perquè uns premis literaris demostren que hi ha una obertura de línees en considerar una cultura antropològica. Es a dir, la participació real de tot un poble dins la mateixa literatura escrita. I per tant crec que és una millora i que s'ha de seguir per aquí.

- Com a membre d'un dels jurats vas firmar, conjuntament amb els altres, una petició dirigida a l'Ajuntament perquè els premis Ciutat de Manacor es convoquessin, l'any que ve, únicament per a obres escrites en llengua catalana. M'ho vols ampliar?

- Aquesta va ser una decisió unitària i crec que tota persona que treballa dins el món de la cultura a Mallorca, per tant dins la cultura catalana, n'és conscient. Els premis literaris que es convoquen a Mallorca pertanyen a una àrea geogràfica, històrica i culturalment ben definida. Aquesta àrea pertany en el món de les terres catalanes. Per tant és lògic, i a mi em sembla de principi, que els premis que es convoquin aquí es convoquin en la llegua d'aquí. En segon lloc, pensem que la cultura castellana, per un fenomen de dimensió geogràfica té una quantitat de premis molt gran. Per tant, si hi ha cap escriptor del Principat, de les Illes o del País Valencià que escriu en castellà, té prou ocasions de donar a conèixer les seves obres. No és necessari que nosaltres els hi facilitem, també, la promoció, creant uns premis bilingües. Si volem realment normalitzar la nostra cultura i volem deixar de ser adolescents d'una vegada, hem de convocar els premis en la llengua que parlem.

- Ara voldríem fer una pregunta al Toni Serra editor. Com a jurat has conegut Taules de Marbre, l'obra guanyadora. ¿Es una obra editable?

¿L'editareu a la col·lecció Turmeda?

- Evidentment que sí que és editable. Si varem concedir el premi és perquè creïem que hi havia

possibilitat de que s'edités. L'únic que tal volta s'ha de fer és tornar agafar els originals aquests, tornar-los rellegir i estar en contacte estret amb l'autora i veure si es pot millorar l'original fent-hi alguna revisió, sense aconsellar res, només seguint una dialèctica literària entre editor i autor. Si hi ha entesa, evidentment dins les nostres col·leccions hi cap perfectament aquesta obra.

- ¿I Atzar, l'obra únicament "destacable"?

- No conec el llibre però m'agradaria molt editar-lo per tal que el públic fos qui jutgés si l'obra mereixia o no el premi que el jurat, d'una manera tan infantil i poc seriosa li va regatejar.

- Per acabar: si l'any que ve, tot i l'escàndol que hi ha hagut enguany en el premi de poesia, et proposassin ser jurat altre cop dels Ciutat de Manacor, acceptaries?

- Sempre i quan, una altra vegada, el premi de narració estés separat del de poesia, i aquest no fos el d'enguany. Perquè, repetesc, no tenc res en contra ni de l'organització ni de Manacor. Jo només estic en contra d'uns intel·lectuals que, per lògica, haurien d'estar a l'avantguarda dels aspectes culturals i intel·lectuals d'un país com el nostre, facin "shows", dirfem, d'adolescents. Això és lo que per mi és deplorable.

Gràcies, Toni Serra - J. F.

INO

Josep Maria Fuster tres días después de la fiesta. Ya no hay nervios. Ya aclaró el tiempo tras el chubasco de los poetas. Tampoco la sangre llegó al río, ni a las zanjas, con estar tan a mano. Y al recordar el show del sábado, tan divertido, uno se pregunta si Gaby, Miliko y Fofó no tendrán, todavía, mucho que aprender. Y pensando si alguna televisión va a acapararnos a los señores del jurado de poesía de este año, va y le pregunta a Josep Maria Fuster:

- En los Ciudad de Manacor, el año próximo, ¿van a repetir como jurado de poesía los tres señores de este año?

- No. De ninguna manera. Ni juntos ni por separado, mientras yo esté de Delegado de Cultura. Ni como jurados de los Ciudad de Manacor, ni para otra cosa de cariz cultural. Tenlo por cierto y publícalo, por favor.

Gracias, Pep.

JOAN PERELLO GINARD

AUTOR "DESTACABLE"

Acabam de parlar amb en Joan Perelló Ginard, l'autor que va haver de patir en la seva pròpia carn, millor dit, obra, l'estranya decisió dels membres del jurat de poesia dels Ciutat de Manacor.

- Joan Perelló, la nit dels premis, després que s'obrís la plica de la teva obra, vas pujar a ran del jurat i vas dir que acceptaves la seva decisió. Però molta gent va pensar que et senties cohibit per la presència dels membres del dit jurat. Ara que has dormit damunt la seva decisió, ¿hi estàs d'acord, encara?

- Bé, en primer lloc he de dir que probablement no se varen entendre les meves paraules. El que jo volia dir és que estava d'acord amb el veredict, mentre declarassin el premi desert. Perquè ningú no pot admetre un veredict on el premi no es declari desert ni es dona. Cohibit hi estava molt, perquè era una situació dramàtica per a mi. Ara que hi he meditat una mica, que estic més tranquil, podria parlar amb ells, davant tothom i donar les raons que invaliden el seu veredict.

- Els membres del Jurat, la nit del premi, es van atorgar una mena de dret que s'escapa totalment a les atribucions d'un jurat (que ha de sospesar, únicament, el valor d'unes obres) i pareix que ens varen voler donar una lliçó magistral de com s'ha de fer un llibre de poesia. ¿Vas acceptar aquesta mena de lliçó magistral?

- No, de cap manera. Jo crec que un llibre mai no es pot donar per acabat. Sempre s'hi poden afegir i polir coses. No accept de cap manera el to paternalista amb que se'n varen dirigir. Tothom sap com ha fet un llibre i sap si pot donar més de sí o no. Per tant no accept la seva lliçó.

- ¿Coneixes els altres llibres guanyadors del premi en convocatòries anteriors?

- La majoria, sí.

- ¿Creus que entre aquells llibres i el teu hi ha aquella diferència tan gran que feia que premiar el teu llibre fos gairebé un insult per als altres poetes premiats?

- No. Crec que l'abisme que deien que hi havia no existeix. I si existeix no és un insult. En tot cas l'insult va ser per part del jurat. Perquè si el llibre era dolent el podien haver oblidat com varen oblidar els altres devuit i declarar el premi desert. Crec que el jurat, i sobretot, en Guillem d'Efak, va insultar el públic i els premis Ciutat de Manacor amb la seva actuació.

- ¿Què en faràs, d'aquest llibre, Joan?

- No ho sé. De moment, la versió que tenc en les meves mans, no és molt diferent de la que vaig presentar però ja té una sèrie de modificacions, que no tenen en compte, per res, naturalment, els consells paternalistes del jurat. Sorgiren de les meves possibilitats.

- Un dels membres del jurat va dir que la poesia avui en dia ha d'estar a l'altura de certes realitats. ¿La teva poesia hi està?

- Es molt mal de dir-ho. No sé si en vista de tot el resultat de la meua presentació al Ciutat de Manacor, me toca jugar el paper de dir que no.

- Bé, parla'ns d'això sense tenir en compte per res el que es va dir la nit del premi. Coneixes els darrers moviments de la poesia catalana tant a Mallorca com al Principat. T'hi sents identificat?

- Algunes persones m'han retret que en el meu llibre les síl·labes no estan comptades i que no hi ha censures. De totes maneres estic lluny ara del realisme social i crec que m'he d'acostar a les bases de la poesia contemporània, com per exemple, el surrealisme.

- ¿Tornaras a presentar-te a algun premi, després d'aquesta experiència?

- Amb un jurat com el del Ciutat de Manacor d'enguany, no. Amb un altre jurat, sí, evidentment.

- ¿Has pensat fer una impugnació del premi, donada la irregularitat que es va cometre en obrir una plica d'una obra que no havia guanyat?

- No, impugnació no. Crec que ara com ara per la continuïtat dels Ciutat de Manacor convendria oblidar l'escàndol. Ara el que vull és demostrar la meua disconformitat. Perquè només es pot obrir la plica d'una obra premiada.

- ¿Vas ser conscient que el públic et recolzava a tu, en contra del jurat?

- No vaig assistir a tota la vetlada i no ho puc dir.

- Ara, Joan, per fer una impugnació moral ben feta, només et queda una solució: editar el llibre i que el públic de Manacor i de tot l'àmbit català, jutgi si l'obra mereixia o no el premi.

- Per mi, encantat.

Doncs que els editors corrin el risc i vejam si prest podem llegir aquest Atzar que, en opinió de tres senyors, era només "destacable".

Gràcies, Joan Perelló Ginard.

BITXETS

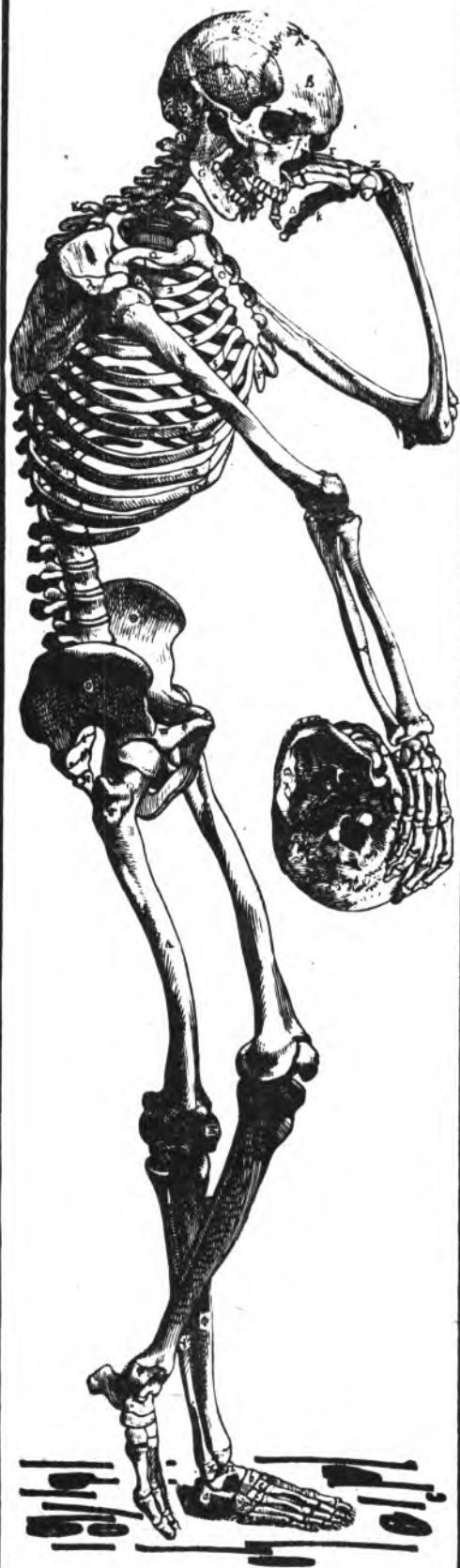
per MARIA-ANTONIA OLIVER

Un amic meu de Barcelona se va inventar una paraula per definir la sensació de vergonya i de ridícul que sentim, no quan feim el ridícul o quan actuem d'una manera que ens hauria de fer pujar els colors a la cara, sinó quan això ho fa un altre. El meu amic en diu "bitxets" d'aquesta sensació. A Barcelona, i supòs que a molts altres llocs, els prebes coents se diuen "bitxos" perquè piquen, o perquè couen (la paraula es un barbarisme, però ara no pretenc parlar de barbarismes lingüístics sinó de barbarismes d'una altra classe), i la sensació de ridícul o d'empegueïment també pica i cou.

Mirau per on, tota aquesta introducció ha estat per no començar diguent, així de sobte, que l'altre dia jo vaig sentir "bitxets" ben picants i coents a la festa dels Ciutat de Manacor.

He de dir que no me satisfà gens l'existència de tants de premis literaris. M'agradaria molt més que se publicassin els llibres sense necessitat de tals recolzaments i que els llibres els llegís la gent. Però, ai las!, tal i com està la cultura literaria catalana, els premis són necessaris: són una catapulta per la gent que comença i, en segons quins casos, un reconeixement a una obra ja feta. Sempre són, però, un joc. Un joc seriós, on has de mostrar totes les cartes o no participar-hi. N'Ovidi Monllor canta: "O juguem tots o estripem la baralla" (la baralla de cartes, s'enten). I jo dic: o juguem net o no entrem en el joc. En el premi de poesia dels Ciutat de Manacor hi va haver gent que no va jugar net: els tres membres del jurat, de cop i volta, decidiren fer unes bases noves, sense demanar parer als qui s'havien presentat acceptant les bases existents. No varen tenir en compte que no era una partida de pòker a tres sinó a vint-i-dós, i anaren a la seva. Supòs que es devien pensar donar una lliçó d'originalitat i lo que donaren va ser un espectacle de pedenteria més aviat trist.

Vaig començar a ensumar coentitja quan, arribada l'hora de la veritat, els tres membres del jurat de poesia encara no s'havien aclarit. I la coentitja va a arribar ser tan insuportable a un moment determinat que me vaig haver d'aixecar i sortir "del ruedo". No crec que interessàs a ningú, al manco en aquells moments, si en Guillem d'Efak era el Bon Jesús o no, ni la concepció de l'art d'en Josep Albertí, ni les divagacions soporíferes d'en Blai Bonet (que m'agrada molt com a poeta i me mereix tots els respectes com a persona, però que de parlar en públic en sap tan poc com jo). Aquells moments interessava aclarir amb quin dret els tres poetes s'havien tirat a l'esquena, d'una manera tan olímpica com poc elegant, unes bases que la seva presència en el Claustre deia suposar que havien acceptat. I els tres poetes, en lloc d'explicar la seva actitud, es dedicaren, cadascú a la seva manera peculiar, a representar una comèdia, un "show", que sí al principi va parèixer que animava

¿ SER "DESTACABLE" O
NO SER "DESTABLE"?
AQUI ESTA EL PROBLEMA.

l'ambient, va acabar provocant "bitxets" i indignacions.

I lo trist del cas és que quedaren difuminades unes altres declaracions, un altre premi, un altre guanyador. I més trist encara: sospit que més d'un assistent va quedar escalivat amb el numeret i ara, quan li parlin dels Ciutat de Manacor i de qualsevol altre premi, ja no vulgui saber res. ¿No vos pareix que hauria resultat més positiu que haguéssim discutit, entre tots els assistents i com a bons amics, sobre la necessitat que el premis siguin exclusivament en català (donat que és la nostra llengua i que si no li donam força nosaltres no n'hi donarà ningú), en lloc d'aguantar els desbarats que ens encolomaren? Segurament hauríem tret més aigua neta.

Personalment crec que és millor que un premi convocat es doni que no se declari desert. En tot cas, els punts de referència per la qualitat d'una obra no pot ser mai les premiades en convocatòries anteriors. Això és undoi. I no cal ser cap Bon Jesús per veure-ho. I, per altra banda, si ATZAR va mereixer tants elogis per part de mestre Blai Bonet: si, com va dir ell, a un concurs de Barcelona o de Madrid, li haurien donat cent mil pessetes, no es mereixia també la publicació amb la inscripció "Premi Ciutat de Manacor 1974"?

Amb una paraula, que els meus amics poetes no varen ser conseqüents ni lògics. I, encara que en Josep Albertí sigui un enemic de la lògica, de tant en tant no ens vendria gens malament una mica de seny. Sinó, no juguem i quedem a ca-nostra que no molesta rem a ningú.

- FILL MEU ESTIMAT, MIRALL DE TA MARE, PERLA PRECIOSA, RAMELLET D'OR... SI MAMAS UN ANY MES, JA TE PODRE DONAR ES PASSAPORT...

- MU MARE: VOS SI QUE SOU POETA!

PRENINT CAFE AMB

- ¿ Quants de cafès hem pres plegats, Toni ?
- Molts. Tants, com discussions hem tingut. I, al menys jo,estic, ja, una miqueta "cafeinat".
- Aquest cafè d'avui, d'ara, es inofensiu respecte a l'organsime. En quant a l'esperit, potser no. Però, meiam, ¿ m'has volgut dir que no vols més discussions amb mi ?
- No, pots pensar, de cap manera he volgut dir això: la intenció era deixar ben clar que la cafeïna la m'ha proporcionada tants de cafès com he pres.
- ¿ Fins a on creus que la nostra col.laboració ha estat positiva ?
- Fins al màxim. I m'empenya el temps que uses del verb: jo posaria, en comptes de "ha estat", és.
- Idò jo, més d'una vegada, he pensat que l'exclusiva pot haver-te fet mal, professionalment. Hi ha munts de poetes, alguns molt bons, que t'han oferit lletres. Millor dit, poemes. I potser t'hagués convingut musicar-los.
- El pensar no és saber i el saber és d'ases...
- Moltes gràcies.
- A manar.
- Hem parlat de professionalisme. ¿ Ets professional fins a quin punt ?
- A nivell oficial podria dir que som professional de la música dins diferents vertents, musicals, naturalment. Com per exemple: compositor de cançons, cantant, orquestador, compositor de coses més serioses -com diuen- totalment inèdites, però que jo sé que estan fetes, director artístic -o més bé, esclau artístic- encara que segons quins moments, lo d'artistes ho posaria entre-comilles. Es el tribut que s'ha de pagar al veure les coses amb l'objectivitat que ofereix una separació de vidres d'estudi i "cables" de micro... A nivell íntim, intent esser un professional a mi mateix amb totes les conseqüències.
- ¿ A on vols arribar ?
- A una mort tranquila. El preu d'aquesta tranquil·litat és a força de matar molts de nirvis. I hi ha verins molt cars a bon preu. I al mercat negre
- Crec conèixer-te bastant i, ara, de cop, m'estores amb aquest pessimisme...
- Tot lo contrari; sé perfectament quins són els verins a utilitzar.
- Toni, diga'm; ¿ dones a la gent que et tracta la teva vertadera imatge ?
- Si. Absolutament. I és molt curiós que'm sorprengui a mi mateix reaccionant d'una forma inesperada davant la gent. Obra d'una espontaneïtat i no d'una postura que, d'abans, hagués pogut adoptar.

- Jo te sé un gran i un bon ordenador d'idees...
- Gràcies a Déu, sí, paradoxalment, quasi mai faig lo que he ordenat. Sempre, aquesta ordenació d'idees es converteix amb un passatemp mental. Això me fa molta gràcia.

- Per arribar, per tocar el sim, ¿caigui qui caigui, Toniet?

- Mai.

- ¿Ets ben sincer?

- Sí.

- ¿Cou no haver triunfat com a cantant? Deixem ben clar que, per a mí, tens tota la categoria del millor cantant francès. N'hem parlat moltes vegades.

- Fins i tot els sords saben que jo no som cantant i m'he preocupat de fer-ho saber. Per moltes raons. Primera; si jo, provant de cantar, no era acceptat, no passava res. Segona; acceptant-me, podia renunciar perquè no era exclusivament la meva tasca. Tercera; he deixat de cantar, i això sí que és ben ver, quan vaig adonar-me'n de que havia d'exercir de cantant, lo qual era una contradicció massa gran amb tot quant, des d'un principi, jo havia dit i m'havia dit a mí mateix. Així i tot, Toni, sempre me quedarà un dubte. I tu el saps: ¿què hagués decidit si arrib a obtenir un èxit massiu?

- A França no dubtis que l'haguessis obtingut.

- No deixa d'esser una hipòtesis.

- Que dissapte passat, en el Claustre, quedà ben demostrada.

- ¿Com?

- Ni Becaud, ni Aznavour, ni Brel, haguessin pogut millorar la teva tan autèntica actuació.

- Crec que pixes fora des test.

- Deu ser un començament de pròstata...

- Hala, ves!

- ¿Com t'hi trobes a Barcelona?

- Molt bé. Barcelona és una ciutat molt important

- ¿Podries, ara, tornar-te a ambientar a Manacor?

- Només pas sa caseta del carril i pareix que no-mai me n'he anat de Manacor. Mira, una al.lota no fa gaire va dir-me que jo no tenia el concepte del temps com realment és: que un any, el podia convertir en un minut. I al contrari.

- Aquesta al.lota te coneixia.

- Me coneix. Ibé!

- ¿Què t'ha fuit entre els dits, Toni, malgrat estrenyer els punys?

- La veritat és que no m'ha fuit res. Pentura som

molt optimista. O insensat. Lo que pens, és que està passant devant meu un tren molt important i que dec agafar encara que sia el darrer vagó.

- ¿Un tren que va lluny, cap a una escola de música molt especialitzada?

- No.

- Bé.

- Iddó bé.

- Muts.

- I a la gàbia.

- ¿Qui és aquí, per tu, ara i quí?

- Tothom.

- ¿T'has plantejat qualque vegada, que la teva simpleza, a força d'esser-ho, és complicada? I feridora.

- No, no m'ho plantej mai. Ho tindrè en compte.

- ¿Llegeixes molt, ¿veritat?

- A temporades.

- Un autor.

- Tants!

- Una matèria.

- Poesia i assaig.

- Si t'obrissin en canal, jo sé què trobaria; però, ¿i l'altre gent?

- No ho sé. I crec que m'importaria molt poc, una vegada obert en canal.

- ¿Què voldries haver estat què no ets?

- Lo que encara procuraré ser: projectar-me en la meva verdadera vocació; músic. Si no ho fes, si no ho faig, estaria molt incòmode dins el meu envàs. No tindria sentit viure. I crec que viure val bé la pena!

- Pareixes ingenu, ¿ho ets veritablement?

- Sí. I quant més ho sòm, és quant em pens no esser-ho.

- Ara plou, defora.

- Ho deixarem caure.

- ¿Has deixat caure moltes coses?

- No he tingut mai masses coses a l'aire: he tocat, sempre, de peus a terra. Lo qual em dol, a vegades, perquè sent enveja, enveja sana, a n'aquesta gran aventurera.

- Si en morir-te -o abans, ¿per que no? - qualcú decidís posar a un carrer el nostre nom, ¿creus que seria en plural, al "tàndem", o per separat?

- Seria meravellos que ho fessen al "tàndem".

- Els que llegeixin lo escrit, lo parlat, ¿creuran la sinceritat de tot lo dit i escrit?

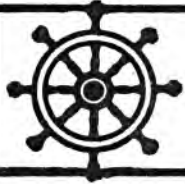
- Es una qüestió seva.

- Que t'en fots, vaja.

- No, jo no.

- Jo, sí.

1974 · Verano en el

Ciclo de conferencias en Porto-Colom

Para la noche de ayer viernes, el Centro de Arte y Cultura, de Felanitx, anunciaba la primera de las conferencias de su quinto ciclo estival, que tiene por marco el Hotel Estoril de Porto Colom. Anoche, la charla estaba a cargo de Baltasar Porcel, que tenía que hablar sobre su reciente viaje a China.

Para el viernes 2 de agosto, se anuncia la presencia de Antonio Alemany, director de "Diario de Mallorca", que hablará sobre "Prensa i opinió".

Seguirán Guillermo Oliver, del Colegio de Arquitectos, cuya charla versará sobre urbanismo. El cuarto conferenciante está aún pendiente de confirmación.

CLUB NAUTICO PORTO CRISTO

Se comunica a todos los socios que durante el mes de Agosto, los martes y jueves de 6 a 7'30 de la tarde habrá clases de natación en las categorías infantil y juvenil. Se ruega, por tanto, a los que quieran inscribirse, lo hagan en el local social los lunes de 8'30 a 22'30, los miércoles, de 19 a 21, así como los viernes a la misma hora, antes del día 1º de Agosto. Inscripción: 100 ptas.

Con el fin de poder efectuar las clases de natación, durante el mes de Agosto y en los días y las horas indicadas, la piscina se dedicará exclusivamente a las clases de natación.

PORTO CRISTO

EL ACUARIUM YA ES UN HECHO

La puesta a punto del Acuarium ha sido más laboriosa de lo que en principio de había previsto. Hemos "creado" un Acuarium -nos dice uno de sus directivos- teniendo muy poco en cuenta los ya existentes. Nuestro Acuarium será, y es ya, el mejor de Auropa; dos plantas de mil metros cuadrados cada una y más de cuatro mil espécimenes de la fauna marítima, pueden justificarlo plenamente.

- ¿Está abierto, ya, el Acuarium?

- Si, aunque no oficialmente. Pueden visitarlo especialmente los grupos escolares previamente invitados. Para la inauguración oficial faltan ultimar, todavía, algunos pormenores.

- ¿Qué notabilidades exhiben ustedes?

- Entre otras, el pez eléctrico. Irá provisto de un oscilógrafo que, conectado a una pantalla de rayos catódicos, permitirá comprobar la intensidad de su descarga eléctrica, superior a los 800 voltios... La descarga es suficiente para matar un caballo en un segundo.

- ¿Algún peligro para... los visitantes?

- De ningún modo. La descarga es recogida en un circuito cerrado y tan solo "se muestra" a los visitantes. Estos, huelga el decirlo, no tienen opción a ella... y usted perdone.

- ¿Otras especialidades del Acuarium de Porto Cristo?

- No creo preciso indicarlas una a una, puesto que entre los cuatro mil peces que actualmente viven en el Acuarium son, estas, de por si numerosísimas. Destaca, por otra parte, la vistosidad de especies exóticas, creo que jamás vistas, vivas, en Mallorca.

- ¿De dónde proceden la mayor parte de los peces?

- De casi todos los mares del mundo. Hay muchísimos, desde luego, pertenecientes a la fauna mediterránea, pero desde las tany tan famosas pirañas amazónicas hasta los "peces-luna" o al "pez-cerdo", podría realizarse un inventario de verdad sorprendente.

- ¿Van a inaugurar, oficialmente, este Acuarium en el presente verano de 1974?

- Esperamos que sí, toda vez que estamos pendientes de detalles que pueden considerarse mínimos. Luego, también nos gustaría disponer de algún ejemplar de grandes proporciones. Es evidente que el Acuarium de Porto Cristo reserva muchas y gratas sorpresas.

- Pero, insistimos: ¿puede visitarse, ya?

- Si, aunque a título experimental. Estamos en periodo de rodaje, desde luego, y nuestros técnicos están observando ahora su correcto funcionamiento al objeto de dejarlo definitivamente visitable. Pero, repito, si usted quiere verlo, vaya. - GUILLERMO MOREY

SIGUE...

Ahora mismo, a todo lo largo de nuestra costa, sobra turismo y falta... personal, claro. Todo al revés de hace, tan solo, mes y medio. Así y todo, el elemento turístico deja bastante que desear en cuanto a su poder adquisitivo se refiere, prueba de ello la escasa concurrencia a restaurantes y "Night Clubs" que, a este paso, pronto serán considerados como artículos de lujo. Los bares han sido autorizados a tener música hasta las tres de la madrugada, por supuesto en el interior de estos establecimientos quedando totalmente prohibidos los altavoces exteriores a partir de las doce de la noche; hay que ir por todas este año, y si es con música, mejor que mejor. A pesar de todo la suerte, esta vieja y bien considerada amiga, no nos abandona, el año pasado mandó el cólera a Italia y... turistas a Mallorca; este año se fué para Chipre y Grecia y... turistas a Mallorca, gracias señora suerte y, que siga la racha que buena falta nos hace. El otro día, o mejor la otra noche, empezaron a soltar cohetes en S'Illot, ¿...? qué sí hombre, en S'Illot! ¿...? como cada año por San Jaime. Felices amigo Jaime!

LOS ARTICULOS PUBLICADOS EN «PERLAS Y CUEVAS» EXPRESAN TAN SOLO LA OPINION DE SUS RESPECTIVOS AUTORES.

Si el café es Samba...
¡Qué importa la Cafetera!

LA REGION

DESDE LA COSTA, PARA LLAMAR POR TELEFONO, teléfono que si uno tendrá a mano será porque pagado -y bien pagado- estará, hay que revestirse otra vez de paciencia y esperar a que se produzca un hueco en las sobrecargadas líneas. Qué optimismo el de quienes creían que el automatismo inaugurado hace tan solo un año iba a solucionar el problema vital de este tipo de comunicación! Y si no, que se lo pregunten a los pobres telefonistas de hoteles que para conseguir comunicación directa con las dos únicas ciudades importantes europeas - París y Ginebra- tienen que pasarse horas a veces esperando este hueco a que hacemos alusión. Y al final hay que pasar por el 008 donde de forma poco amable le indican que el servicio le costará once pesetas de sobrecarga por minuto. Cosas de la vida, ché...

NO EXISTEN SERIOS MOTIVOS DE QUEJA sobre el servicio de recogida de basuras en Porto Cristo. Dejamos constancia de ello con idéntico interés por la noticia con que, tiempo atrás, dimos la inversa. Que conste.

ESTOS DIAS HABRAN QUEDADO ASFALTADOS los aparcamientos adjuntos al Paseo Marítimo Cala Millor-Cala Bona, una realización totalmente responsable, racional y que puede enorgullecer a sus promotores.

Aparte de la absoluta necesidad de espacio donde dejar los coches, resuelta ahora en este tramo, la obra viene a completar este paseo para peatones que bordeando el mar, alcanza unos dos kilómetros - o poco más- desde los hoteles del extremo Oeste de Cala Millor hasta Cala Bona.

No todas las zonas costeras pueden presumir de idénticas ventajas.

LA COSTA D'EN BLAU, EN PORTO CRISTO, debiera ser de dirección única y no lo es. No somos nosotros los que "descubrimos" esta conveniencia, sino todo conductor medianamente responsable que en ciertas horas del día ha de sortear el absurdo estacionamiento de los autocares en un desnivel tan acusado como este; en el que si no se ha producido todavía algún accidente grave quizá puede achacarse a su misma peligrosidad... peligrosidad que obliga a una tensión que se sale de lo normal.

Y eso, amigos, tampoco es saludable.

EL DESECADO CAUCE DEL TORRENTE DE S'ILLOT requiere y exige, tanto si ha de seguir cerrado como si ha de abrirse otra vez, un puente o paso que una de forma racional y "menos grave" para la integridad de los vehículos, las dos zonas de la urbanización.

SORTEO QUINCENAL DE DISCOS L.P. ENTRE NUESTROS LECTORES

Al cierre de la presente edición, y sin tiempo ya para la puesta en marcha del concurso, recibimos un importante lote de discos que la firma HISPAVOX desea sortear entre nuestros lectores, como se hizo ya meses atrás. En el lote de L. Ps. recibidos, y en el que se nos anuncia está también en camino, figuran las últimas novedades que la prestigiosa firma acaba de editar. Entre ellas, los nombres de Mary Trini, "Yerbabuena", Alberto Cortez, etc. así como el disco conmemorativo del campeonato del C. de F. Barcelona, que será el que pondremos en juego, si Dios quiere, en la próxima quincena.

AL CIERRE

¿SERA IMPUGNADA LA ACTUACION DEL JURADO DE POESIA DE LOS ULTIMOS "CIUDAD DE MANACOR"? - Sin tiempo para confirmar la noticia, llega hasta esta Redacción la posibilidad de que el Patronato de los premios literarios "Ciudad de Manacor" se reúna a principios de la próxima semana al objeto de estudiar la actuación del jurado de poesía de los premios de este año. Con ello, tal vez se proponga al Ayuntamiento una impugnación formal del proceder de dicho jurado, y se invalide, si ese es el juicio de la Corporación, la decisión adoptada por los señores Bonet, Albertí y De Efak.

NECROLOGICAS

DOÑA ANTONIA MOREY CALDENTY falleció cristianamente el 15 de julio, en Palma, a los 89 años de edad. En gloria esté y vaya para sus hijos; Damián, Lorenzo, Gabriela y Bárbara Barceló, hijas políticas, Antonia Carrió y Francisca Ballester; nietos y otros deudos, el testimonio de nuestro sentimiento.

DOÑA CATALINA MARTORELL MARTORILL pasó a mejor vida a los 67 años, el pasado 16 del corriente. Acompañamos a su esposo, Ramón Gomila Riera; hijos, Margarita, Miguel y Jaime; hijos políticos, Miguel Plovins, Catalina Juan y Magdalena Fullana; nietos, hermanos y demás familia, en el dolor de este trance.

DOÑA ISABEL ESTELRICH RIBOT falleció el 16 de julio a los 86 años. En paz descanse. Nuestra condolencia a sus hijos, Antonia y Mateo; hijos políticos, Antonio Lull y Ana Mora; hermanos, nietos y otros familiares.

DON RAFAEL FORTEZA BONNIN falleció inesperadamente el domingo último, a los 58 años. Esté en la paz de Dios el alma del finado y reciban su esposa, Ana Fuster Valls; hija, Francisca; hijo político, Miguel Suñer; nietos, Gabriely Rafael; padres, Luis y Francisca, así como sus demás parientes, nuestro sentido pésame.

DOÑA MARGARITA GRIMALT DOMENGE dejó este mundo el miércoles pasado, día 24, a los 91 años de edad. A todos sus hijos; Jaime, Catalina, Antonia, Mateo, Francisco y Margarita; hijos políticos, Luis, Julián, Angela, Catalina y Francisco; nietos y otros deudos, les acompañamos en la tristeza de este tránsito.

NUESTRA SOCIEDAD

PERSONALES

FIN DE CARRERA. - En la Universidad de Valencia acabó la licenciatura en Filosofía y Letras la señorita Danita Alcover Lull.

Reciba nuestra felicitación, que hacemos extensiva a sus padres.

DE VIAJE. - Procedente de Colombia arribó días atrás la señorita Alicia Amézquita.

NATALICIOS

- El 20 de junio, los esposos Juan Pascual Roig y Juana Sureda Adrover vieron alegrado el hogar con el nacimiento de un niño al que le fue impuesto el nombre de Bartolomé.

- Días pasados, los esposos D. Raimundo Jaime Ginard y doña Juana Roig Febrer registraron el feliz nacimiento de una niña a la que se impondrá el nombre de Francisca.

- El 15 de junio vino a este mundo Juan Rohley Martínez, hijo de Angel Rohley Sanchez y Petra Martínez Navarro.

- Los esposos Juan Truyols Vadelly y Magdalena Font Femenía vieron bendecido su matrimonio con el nacimiento de un robusto niño al que se dará el nombre de Gabriel.

LLEVE «PERLAS Y CUEVAS»
A SU HOGAR

CLUB NAUTICO PORTO CRISTO"

Resultado de la regata de 420 organizada por el Club Náutico Porto Cristo el pasado día 16.

1º "Oasis" tripulado por Juan Servera Munar y Jerome Diranc

2º "Corb Mari" tripulado por Juan Servera Castiñeira y Salvador Vadell Quetglas.

3º "Strumbol" tripulado por Juan Juan Riera y Salvador Vaquer Cabrer.

4º "Segay III" tripulado por Eduardo Servera Cariñena y Juan Palmer Nebot.

5º "Calabruix" tripulado por Carlos Gómez Martínez y Martín Truyols Bonet.

Ex aequo: "Snoopy" tripulado por los hermanos M. y A. Servera Munar y "O. J. E." tripulado por los hermanos S. y A. Perelló Llinás.

A continuación se celebró la entrega de trofeos.

SAN JAIME

El pasado miércoles, víspera de la festividad patronal de Santiago, celebró el Ayuntamiento su tradicional fiesta de reconocimientos, reuniendo en su Salón de Honor a las fuerzas vivas de la ciudad con el primordial motivo de la proclamación del Hermano Santiago de La Salle, nuevo Hijo Ilustre de Manacor. El Secretario Sr. Tous Aymar leyó el Acta del acuerdo, el Sr. Bonnín leyó un esbozo biográfico del Hno. Santiago, al que respondió el Provincial, Hermano Antonio Martí en emocionadas palabras. Finalmente, el Alcalde Sr. Galmés Riera, junto al Provincial y a una hermana del homenajeado, descubrieron el retrato al óleo (obra de la señorita Francisca Muntaner) entre una auténtica salva de aplausos.

En el transcurso del acto fueron entregadas las placas con que el Ayuntamiento reconoce la labor realizada durante el año en el campo de la cultura y el deporte. Hablaron los Concejales Srs. Ros Sancho y Frau, y recibieron los galardones, por la sección de deportes, el submarinista Joan Gomis -ausente- el tenista Dr. Miguel Carlos Fernández, la Delegación Local de la Juventud y el Club de Fútbol Porto Cristo. Por la sección cultural, los premios fueron dados al folclorista Miguel Llaneras y al poeta Guillem d'Efak, también no presente en el acto. El Teniente de Alcalde de Cultura, Sr. Fuster Perelló, pronunció unas palabras referentes al acto y a la reciente

convocatoria de los premios "Ciudad de Manacor".

Para todos hubo aplausos y, al final, lunch en los corredores del Claustro.

El jueves, festividad del Santo, segunda Feria del año. Feria muy esmirriada, pero con noticia: un robo en un conocido local de la Plaza Calvo Sotelo. Y poco más. A no ser el rumor de que la línea férrea va a reducir servicios a partir de primeros de agosto, tantos, que, se dice, quedarán reducidos a un tren diario.

PERLAS Y CUEVAS

LA SALLE

D. MATEO PUIGSERVER, PRIMER TENIENTE DE ALCALDE, Y "PERLAS Y CUEVAS" RECIBIERON UN CALIDO HOMENAJE

A última hora de la noche del miércoles pasado, una vez concluida la proclamación municipal de Hijo Ilustre del Hermano Santiago de La Salle, en el Colegio de nuestra ciudad se rindió un entrañable -y por nuestra parte, inmerecido- homenaje a don Mateo Puigserver, Primer Teniente de Alcalde, y a "Perlas y Cuevas".

Tras una espléndida cena, el Hermano Provincial de La Salle, don Antonio Marí, hizo entrega al Sr. Puigserver y al Director de esta Revista, de sendas placas de plata, con hermosa dedicatoria, en las que se expresa la gratitud de la Congregación.

Si el café es Samba...
¡Qué importa la Cafetera!

IMPERIAL HOY

GRANDIOSO EXITO

LA MAS DESEADA DE LAS PELICULAS

filmax
PRESENTA

UN DOLAR DE RECOMPENSA

EASTMANCOLOR

*****

TRES PRIMERISIMAS FIGURAS DEL CINE AMERICANO

HUMPHREY BOGART

AUDREY HEPBURN

WILLIAM HOLDEN

SABRINA

producida y dirigida por
BILLY WILDER

AUDAZ... SUGESTIVA... MARAVILLOSA...

ES... SABRINA

LA MUJER QUE HA LOGRADO PERSONIFICAR EL ENCANTO DE UNA SONRISA

@ cine @

UNA SECCION DE

son noticia

Gritos y susurros, de Ingmar Bergman. Extraordinaria plasmación de las reflexiones de un moralista sobre las relaciones entre el alma y el cuerpo y los motivos del amor y el desamor.

El caso Mattei, de Francesco Rosi. Un film polémico, que acaba por convertirse en "de tesis", y que, como suele ocurrir casi siempre en estos casos, termina por volverse contra lo que pretende demostrar. Con Gian Maria Volonté, especialista en estos menesteres.

Hotel internacional, de Anthony Asquith, y **Miércoles de ceniza**, de Larry Peerce. Para "fans" de Miss Taylor, con y sin Mister Burton.

Carmen, con Maya Plisetskaya. Para amantes del ballet ruso. Cinéfilos abstenerse.

Risas y lágrimas, de Martin Ritt. La parte de comedia hace pensar, salvando las distancias, en Billy Wilder. La de drama en cosas mucho peores. En cualquier caso, un film que debe verse y una admirable interpretación de Walter Matthau y Carol Burnett.

Cómo destruir el más famoso agente secreto del mundo, de Philippe de Broca. El dúo Belmondo-De Broca, con la bella Jacqueline Bisset como refuerzo, en un film brillante y divertido, aunque excesivamente largo. No llega a la altura de *El hombre de Río*, pero logra mantener inteligentemente su propósito desmitificador.

Los enamorados, de Mai Zetterling. Al fin un film de mujeres realizado por una mujer desde una perspectiva esencialmente femenina. Con un espléndido grupo de actrices bergmanianas.

La persecución, de Francois Leterrier. Un film "literario", muy a la francesa, que viene a ser una paráfrasis, sin ribetes sádicos, del cuento de la Capucina Roja.

Accidente sin huella, de Claude Chabrol. Versión de *Hay que matar a la bestia*, novela negra de Nicholas Blake que el director convierte en incisivo estudio de personajes y costumbres.

Cerco de sangre, de Robert Enrico. Un film modesto, sin pretensiones, que pretende enlazar con la línea del cine negro americano, y en el que lo de menos es la peripecia policíaca, sino las relaciones entre personajes y el romanticismo exacerbado de las escenas finales.

Esa rubia es mía, de Alberto Sordi. Una comedieta *all'italiana* que vale más que por su relato, por el brillante juego de sus protagonistas —Monica Vitti y el propio realizador— y por los atinados y abundantes detalles de observación de la vida cotidiana.

Cuarenta quilates, de Milton Katselas. Una comedia que no reniega de su origen teatral, bastante divertida en su primera mitad y menos en la segunda, cuyo principal atractivo es ver a Liv Ullmann, protagonista habitual de Bergman, en un papel muy diferente a los que hiciera para el realizador sueco.

El equívoco, de Alan Bridges. Premiada en el Festival de Cannes es una obra densa y premiosa sobre la incapacidad de comunicación entre las clases sociales, la frivolidad de los adinerados y el resquemor de los eternamente sometidos.

Ana Karenina, de Clarence Brown. Bienvenida ocasión de ver a Greta Garbo, la "Divina". Por lo demás la película ya poco importa.

Un largo adiós, de Robert Altman. Transformación de una novela de Raymond Chandler según una óptica que conserva sólo la cáscara de la misma para rellenarla con el gozo espectacular de un cine que no excluye la angustia ni el presentimiento del caos.

Pisando fuerte, de Phil Karlson. Película ambigua y en momentos apasionante, que, en su denuncia de la corrupción en las pequeñas comunidades americanas, recuerda a veces a aquellos films de gangsters de los años treinta, y a aquellas películas "veristas" de los cuarenta.

MONTGOMERY FORD

BUD SPENCER
WILLIAM BERGER con TATZUYA NAKADAI

OJO POR OJO

COLOR · PANORAMICA
Director **TONINO CERVI**

IMPERIAL

PROXIMA SEMANA

...Y ADEMAS

EASTMANCOLOR

SARA MONTIEL

Varietes

con VICENTE PARRA

GUION Y DIRECCION
J. A. BARDEN

JANO.

CHRIS AVRAM
TRINI ALONSO · JOSE Mª MOMPIÑ
ANTONIO FERRANDIS · EMILIO LAGUNA

LUCHARON CON FIEREZA... JUGARON CON AUDACIA... AMARON CON PASION
¡JAMAS LAS PISTOLAS FUERON TAN RAPIDAS... Y EL TEMPLE TAN FRIO!

de hoy

ANTONIO RIERA FULLANA

ASI HAN VISTO

	A.F.	G.D.	R.F.	LM.	A.R.	TOTAL
El último valle	3	-	-	4	4	3'6
Lo que el viento se llevó	-	5	-	-	5	5
Cerco de fuego	4	2	4	-	-	3'3
Perros salvajes	-	-	-	-	3	3
Las ratas de la violencia	-	-	-	-	2	2
Mister Jerico	1	1	3	-	-	2'6
El último hombre... vivo	-	-	5	-	-	5
El robo del Diamante Azul	-	-	2	-	2	2
Huida del planeta de los simios	4	-	-	2	3	3

VALORACION — 6: Obra maestra. 5: Obra importante. 4: Obra interesante. 3: Obra tolerable. 2: Obra deficiente. 1: Obra mala. 0: Obra inútil.

CINE GOYA

PROXIMA SEMANA

EL PROGRAMA BOMBA VERANO

LEY DE VIDA

LA CAZA DEL HOMBRE POR EL HOMBRE, EN UN NUEVO Y DINAMICO EPISODIO DEL OESTE

20,000 dolares por un cadaver

MO'PEL DRAMATIZADA POR RIVERS ZURAKOWSKA

ROD STEWART JOSE TIRUCHADO RICHARD CLARK

DIRECCION J.M. ZABALZA PRODUCTORA L.VILLASENOR UNA PRODUCCION PROCENSA

PREMIO PARA ANTONIO FERRANDIS

En Checoslovaquia se ha celebrado uno de los más importantes festivales de cine que actualmente se celebran en Europa. El cine español a través de Antonio Ferrandis se ha adjudicado un éxito espectacular ya que el ilustre actor ha sido galardonado con el premio a la mejor actuación masculina, por su intervención en el film de Angel del Pozo "... y el prójimo". Ferrandis estuvo nominado junto a figuras de la talla de Marcello Mastroiani.

Nuestra felicitación al amigo y excelente actor.

CINE GOYA

HOY Y MAÑANA

NORTEAMERICA HA LANZADO EL MAS FABULOSO TARZAN

RON ELY · JULIE HARRIS TARZAN CONTRA LOS MERCADERES DE ESCLAVOS

eastmancolor
director: ALEX NICOL

Una exclusiva de TAUAR FILMS

¡Acción incontenible!
¡Espectacularidad y exotismo!
La más fantástica aventura de
TARZAN
realizada en los escenarios naturales de la jungla salvaje

GERALDINE PAGE
ROSEMARY FORSYTH
RUTH GORDON

¿QUE FUE DE TIA ALICE?

Dtr. LEE H. KATZIN

COSES DE MADÒ XIU

CANÇO DE SES CUNETES

Ses cunetes quan són petitetes,
no fan sa punyeta
ni foten ningú.
Més quan ve que se fan més grandetes,
colons, de cunetes!
mos han ben fotut!

I es batle diu no és res, no és res!
s'asfaltarà, s'asfaltarà...
Ara a pagar, ara a pagar...

Grata, grata sa butxaca,
grata, grata ciutadà,
grata, grata sa butxaca,
grata, grata i a pagar.

-¿ Madò Antònia, què heu caiguda ?
- No ha estat res gràcies a Déu!
Una "sanja" bonyarruda
que per poc me xapa es lleu!

Una beata aucellera
se n'anà a confessar:
- Pare he caiguda a una "sanja"
des carrer des Barracar...
I es confés, tot consirós,
li pregunta diligent:
- ¿ Sa "sanja" què estava buida,
o anava plena de gent ?
Perquè ahir una fadrina,
menjant pa i sobrassada,
caigué dins una cuneta...
i en sortí embarrassada!

Cuneta, cuneta:
¿ I es poble què hei diu ?
¿ Lo què diu La Sala,
o diu Madò Xiu ?
Cuneta, cuneta
sabeu què és de gros !
Mos fot sa pesseta
i mos romp un os !

Senyor alcalde em perdoni
aquestes "lamentassiones"
Sa culpa des malifet...
es de "Dragados y Construcciones"

- I SI AQUESTS SENYORETS DEL "JURADO" LO QUE VOLIEN
ERA UNA POESIA "DESTACABLE"... ¿ QUE HAVIEN TORNAT SORDS ?

¿PUEDE EL SONIDO CREAR IMAGEN?

Usted se preguntará: ¿Pero el sonido puede crear imagen?
Rotundamente, «sí».

Ya en el principio de la creación, cuando no había cosa alguna
—ni luz, ni aire, ni materia... nada— un sonido puro,
al transformarse en imagen, puso en marcha la vida.

¡Qué profundo, maravilloso, potente y puro
debió ser aquel primer sonido!

¿Y quién no ha escuchado una caracola
y ha oído y visto, y hasta ha sentido el mar?

El sonido evoca, emociona; un simple sonido nos puede hacer llorar
o reír, dormir o bailar... y además, si este sonido es puro nos

hace ver otra realidad distinta a la que estamos contemplando.

Sí, el sonido es capaz de crear imagen.

AEG

sonido

TELEFUNKEN

el sonido que crea imagen

Delegación Oficial:

AEG TELEFUNKEN

PLAZA IGLESIA, 2 * Tel.: 55 14 19 * MANACOR

AUTO-SAFARI RESERVA AFRICANA

ABIERTO TODO EL AÑO

**BABY
ZOO**

ESPECTACULO DE DOMA

**Animales salvajes
y amaestrados**

PANTALON LLULL'S

Jaime Domenge, 12
MANACOR

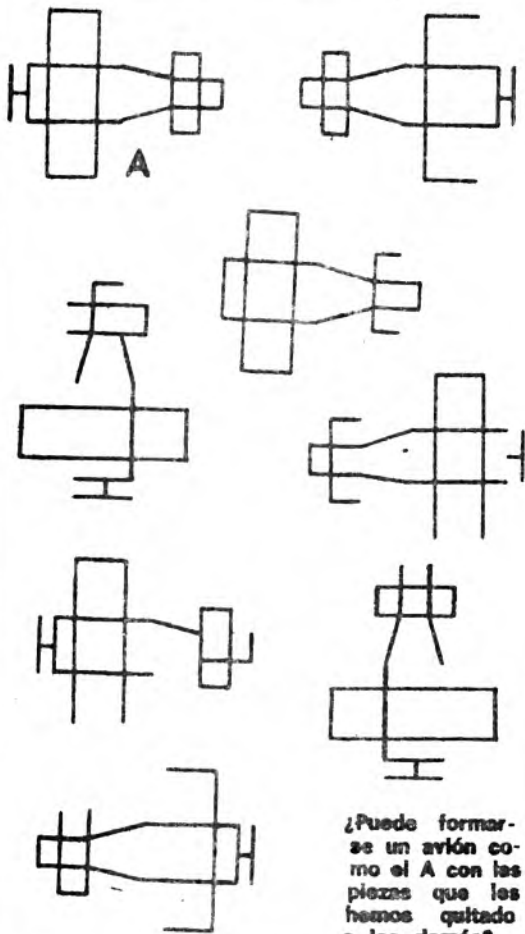
BOBINADO Y REPARACION
DE MOTORES
INSTALACIONES Y MONTAJES
PROYECTOS Y PRESUPUESTOS
OFICINA TECNICA

INEMA
Instalaciones Eléctricas Manacor

Juan Ramón Jiménez, 7

MANACOR

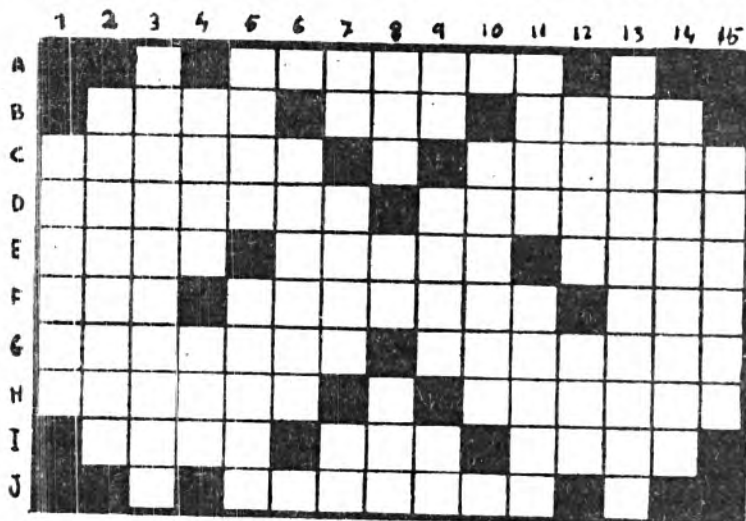
BUSCANDO

¿Puede formar-
se un avión co-
mo el A con las
piezas que les
hemos quitado
a los demás?

PASATIEMPOS

CRUCIGRAMA

HORIZONTALES. — A. Molusco cefalópodo. — B. Desafío. Cogi. Al rev.: Orilla. — C. Bogadora. Suspensión de los síntomas. — D. Coloca en su lugar. Ansiosa. — E. Pieza que forma la prosa. Célebre ópera. Óxido de hierro. — F. Pimiento. Que tiene huesos. En Argentina: Plojo de las gallinas. — G. Encargado de una hacienda. Frutos del camacero. — H. Hospedar. Pasaré rozando. — I. Al rev.: Dio vueltas. Patada de caballo. Fabricaré, crearé. — J. Torre elevada.

VERTICALES. — 1. Al rev.: Encarrar a dos enemigos. — 2. Júntelo. congréuelo. — 3. Crustáceo con las patas junto a la cabeza. — 4. Sienta miedo. Parte de la cara. — 5. Conjunto de voces. Rezaré. — 6. Arrimar de espaldas. — 7. Nota. Al rev.: Landrilla. Negación. — 8. Emparrille. Al rev.: Creencia. Berza. — 9. Nota. Al rev.: Vigila. Interjección. — 10. Medir una corriente líquida. — 11. Batracio. Ciudad de los EE. UU. — 12. Animal nórdico. Asidera. — 13. Atesorará. — 14. Iré a ver a uno. — 15. Curase.

FUNDERARIA
SA MOLADORA TEL 55 18 84
SERVICIOS PARTICULARES

DR. FLEMING 1
PASEO FERROCARRIL 14

MANACOR

VIVES

muebles metálicos

PALMA DE MALLORCA: Font y Monteros, 56-58 - Tel. 21 50 72

mobiliario para oficinas

DISTRIBUIDOR MANACOR

General Mola, 45

Tel. 550929

DISTRIBUIDOR FELANITX

Bartolomé Catany, 4

Tel. 837

DISTRIBUIDOR MAHON

Citruentes, 1

Tel. 351646

DISTRIBUIDOR IBIZA

Plaza Castilla, 17

Tel. 301701

dará
personalidad
a su negocio

LOCALES COMERCIALES Y APARTAMENTOS EN S'ILLOT
(SAN LORENZO). EXCELENTE SITUACION. FACILIDADES
HASTA CINCO AÑOS.

SE VENDEN

LOCAL COMERCIAL EN LA URBANIZACION "EL SERRAL",
CON FACHADA A TRES CALLES.

APARCAMIENTOS EN "TEATRO PRINCIPAL"

GONSTRUCCIONES

MAICO

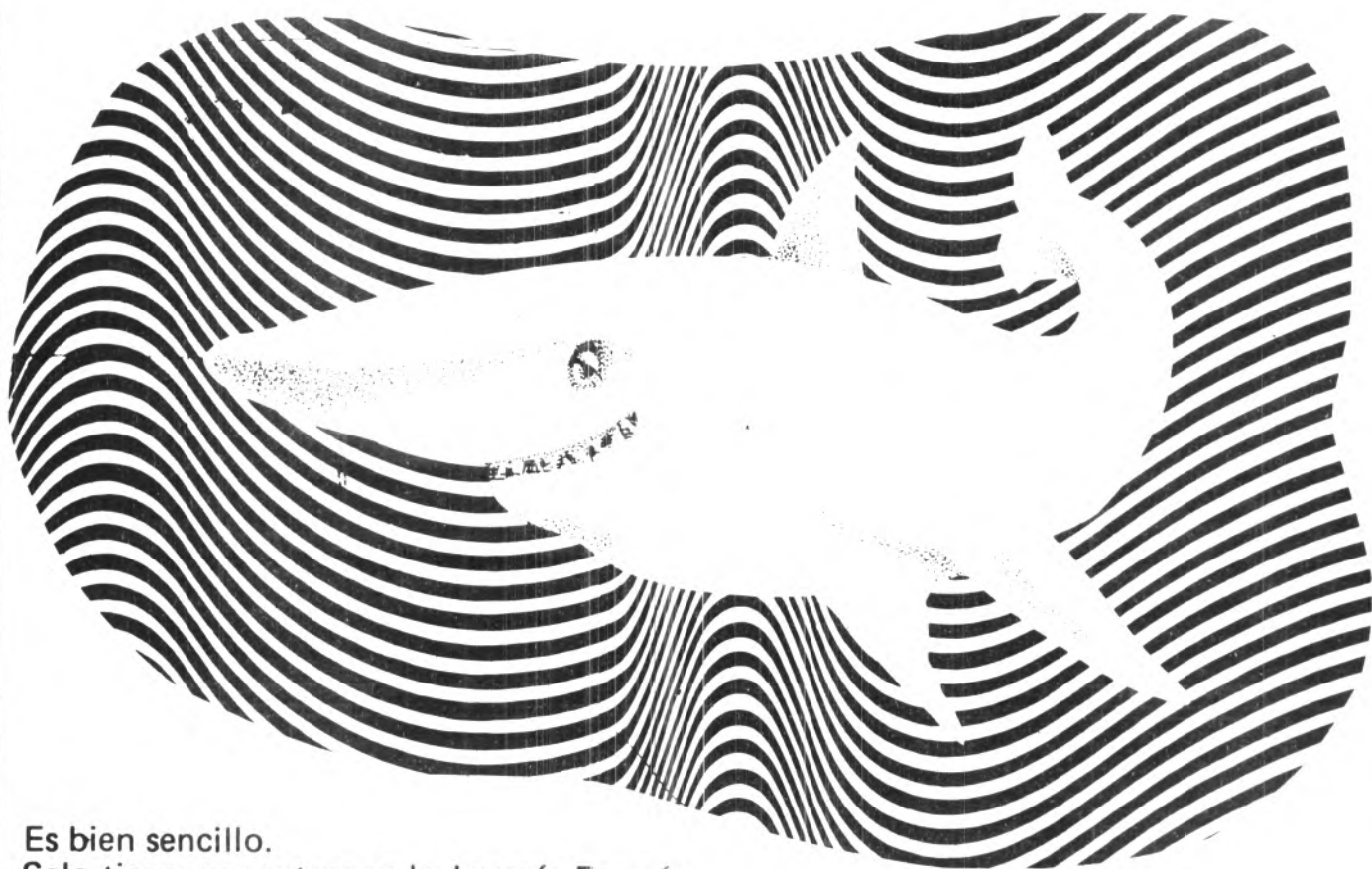
S.A.

CARRETERA DE SAN LORENZO.

S'ILLOT. Tel.: 57.00.50

¡Concurso de pesca de tiburones en una relojería!

Es bien sencillo.

Solo tiene que entrar en la Joyería Fermín,
echar el anzuelo... y esperar a que piquen.

Los premios son bien apetitosos:

Además del tiburón que pesque el ganador,
se llevará un extraordinario reloj joya

Radiant, de oro y brillantes. Además, el
segundo y tercer agraciados serán asimismo
obsequiados con el tiburón de su preferencia -

¿Se anima? ¡Prepare el anzuelo! ¡Vale la pena!

RADIANT
Los tiburones suizos

RELOJERIA FERMIN

Amargura, 5 Manacor

En nuestro escaparate están expuestas las bases del concurso
y la colección de tiburones Radiant..